

V roji bugatek, bez ohledu na stáří, bzučely kompresory jako kdysi.

Amilcar zvaný „Tank“ díky jeho revoluční proudnicové nýtované karoserii.

Revival „Velká cena Švýcarska“ v Bernu

Závodní okruh Bremgarten u Bernu byl 23. a 24. června svědkem setkání legendárních závodních automobilů, vesměs aut, která na tomto okruhu v období kolem 2. světové války opravdu závodila. Na startovní listině byla slavná auta jako německé Silberpfeily, italské Alfy a Ferrari, ale i anglické a francouzské speciály. Nejen jedinečná auta, ale i slavní závodníci jako Hans Hermann, Hubert Pattié a Jo Vonlanthen přijeli oživit tradiční Velkou cenu a dokonce se zúčastnit GP revival za volantem svého slavného auta.

Trať v Bremgartenu měří 7,3 km a první vítězové dosahovali rychlosti „jen“ 160 km/h. Později se dosahovaly průměry těsně pod magickými a zdánlivě nepřekonatelnými 170 km/h. Mercedes přijížděl na každý další závod s autem o 100 koní silnějším. Rekord z roku 1937, který už nikdy

nebyl překonán, drží Rudolf Caracciola na 600koňovém Mercedesu W125. V tréninku dosáhl pohádkového průměru 172,4 km/h.

Na poválečné závody se do Bremgartenu dostavilo vždy přes 100.000 diváků. Rekordním rokem byl 1948 se 110.000 platícími návštěvníky. V roce 1950 se soutěž

startovala jako mistrovství světa. Alfa, Maserati, Talbot a Ferrari byly zastoupeny továrními týmy. Hlavní duel se odehrával mezi Alfou a Ferrari – zvítězil Farina na Alfě, ale Taruffi se na Ferrari již rok na to revanžoval. Poslední ročník závodů GP Bern vyhrály zase mercedesy s geniálním jezdcem Juanem Manuelem Fangio a Hansem Hermannem.

Švýcarsko patřilo k tradičním závodnickým zemím, ale po tragických nehodách v zahraničí se švýcarská vláda rozhodla v r. 1955 okružní závody zakázat. Naposledy se Velká cena Bernu konala v r. 1954 a „znovuzrozená“ se pořádá každé tři roky od roku 1998. Největší úsilí je věnováno bezpečnosti závodníků a hlavně publika. Přesto se tak blízko k dění snad nikde jinde návštěvníci nedostanou. Tábor závodníků a boxy byly v sobotu celý den přístupny veřejnosti.

K obdivování bylo věru hodně. Čtyřsetkoňový přeplňovaný Mercedes Silberpfeil, na kterém jezdili Caracciola, Fagioli a v. Brauchitsch, Ascariho Ferrari Super Squalo, byla tam i 500 F2, vítěz Monte Carla 1956 f Maserati 6CM barona de Tefey a 250 F, Fangiova a Nuvolariho Alfa, bugatky téměř všech typů, jaguáry, BMW, ERA, Stutz z Indianapolis, Amilcar přezdívaný „Tank“ atd. Jednotlivé závody prováděly warm up motorů, poslední ladění zapalování, karburátorů a vždy přilákaly desítky zvědavců i za cenu téměř ohluchnutí.

Závodníci v dobových kombinézách.

ČZ Walter (v německých rukách) obdivuje bývalý závodník P. Paulik.

Vystavené stroje v depu. V popředí závodní Amilcar C6.

Tentokrát se na startu objevilo více než 130 závodních aut z před i poválečné éry – byly rozděleny do 4 skupin. Speciální kategorii tvořil tucet vozů XK 120 typ OTS a další jaguáry příbuzných typů. Jaguár byl letošním sponzorem GP Bern a proto měl vlastní výstavku i další privilegia. Představil vedle speciálů z Le Mans monoposty z anglické závodní scény i nejnovější sportovní vozy a poslední modely luxusních limuzín.

Na startu se objevila vedle známých švýcarských závodníků jako Jost Wildbolz (ERA) a Jo Vonlanthen (Ferrari) i hrstka závodníků z Anglie, Itálie, Francie a Německa v čele s Hansem Herrmannem. Neuvěřitelně vlídný Herrmann trpělivě zodpovídal před startem otázky žurnalistů. Vitální triasedmdesátník se pak ale zjevně trápil s necelými 200 km/h na tachometru svého W 196 R jako první ve své skupině – brzděná pace carem!

Závody jely i dvě dámy, paní Traberová na překrásné stříbrné Veritas a šarmantní Jeanette Kaufmannová, kterou ani zlomený nos z nedávné havárie neodradil přijet do Bernu a zúčastnit se na Maserati 4CL (jezdí na metanol). Auto patří Pertu Heubergerovi, sběrateli a závodníkovi, který jel na HWM Alta. Auto z formule 2 bylo v rukách Sterling Mosse a má plyn mezi brzdou a spojkou. Profesor Jenni jel v Bernu poprvé; našel v Anglii rozebraného

Závodní Talbot z padesátých let.

jaguára a zjistil, že se jedná o jediný exemplář SS 90... Mimochodem červený Veritas závodníka Kühniho je k mání za necelý půlmilion dolarů – v ideálním stavu.

Zároveň se jel závod motorek a bylo jich na startu více než 80! Lahůdky se jmény jako Gilera, Moto Guzzi 2VT, Norton, Scott a OK Supreme bylo možno obdivovat v táboře závodníků zblízka. Zvláště jedna motorka zaujala naše srdce: CZ Walter 350 T. Majitel a závodník pan Leser ochotně informoval o svých zkušenostech a že se „s tímto dábelským strojem podíval za posledních 21 let po celém světě“. Na unikátním závodním sidecaru Motosacoche padl každému do oka Eric Bezon s jeho výjimečně atraktivní dcerou. Nedělní závod všech skupin byl rozdělen na dopolední a odpolední kolo.

Závodní víkend zakončilo gala defilé několika set historických a klasických automobilů. Příležitosti Velké ceny Bernu využily totiž k setkání evropské značkové kluby. I tentokrát se sjelo přes 300 klasických automobilů z celé Evropy. Obdivovat je bylo možno ve „vesnici oldtimerů“ – pro tento účel zvláště rezervovaném areálu. Po atraktivním a po všech stránkách zdařilém víkendu nutno dodat, že zajištění bezpečnosti bylo bohužel na úkor napětí, které tvoří závodům tu pravou atmosféru.

text Jiří W. Pollak

foto Pavel Paulík a Jiří W. Pollak

Na unikátním závodním sidecaru Motosacoche padl každému do oka Eric Bezon s jeho výjimečně atraktivní dcerou.

Vzácný závoďák Veritas, připuštěný k civilnímu silničnímu provozu.

Peter Hans Herrmann ve stálém obležení reportérů kompetentně a trpělivě odpovídal na otázky.

Aerodynamicky „zabalená“ bugattka - unikátní výrobek.